

Верховний
Суд

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

29 квітня 2026 року

м. Київ

справа № 917/2305/25

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду:

Баранця О. М. - головуючого, Кондратової І. Д., Кролевець О. А.,

розглянувши в порядку письмового провадження без повідомлення учасників справи касаційну скаргу ОСОБА_1

на постанову Східного апеляційного господарського суду

у складі колегії суддів: Слободіна М. М., Гребенюк Н. В., Шутенко І. А.

від 03 лютого 2026 року

у справі за позовом ОСОБА_2

до: 1) Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України",

2) ОСОБА_1

про визнання недійсними рішень,

за заявою ОСОБА_2

про вжиття заходів забезпечення позову

ВСТАНОВИВ:

1. Короткий зміст позовних вимог.

У грудні 2025 року ОСОБА_2 звернувся до Господарського суду Полтавської області з позовом до Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" та ОСОБА_1 про:

- визнання недійсними рішень зборів у формі Щорічного Конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", проведених 19 вересня 2025 року в бізнес-центрі Magnett за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 137-139;

- визнання недійсними рішень зборів у формі Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", проведених 21 листопада 2025 року за адресою: АДРЕСА_1 .

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що спірні рішення були прийняті на зборах щорічного та генерального конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" (далі - Федерація), скликання та проведення яких відбулося з порушенням порядку, встановленого статутом Федерації та чинним законодавством.

Господарський суд Полтавської області ухвалою від 22 грудня 2025 року прийняв зазначену позовну заяву ОСОБА_2 до розгляду і відкрив провадження у справі № 917/2305/25.

2. Короткий зміст вимог заяви про забезпечення позову.

Разом з позовною заявою ОСОБА_2 подав до Господарського суду Полтавської області заяву про забезпечення позову, в якій просив вжити заходи забезпечення позову шляхом *встановлення заборони* до набрання законної сили судовим рішенням у судовій справі державним реєстраторам будь-яких органів (місцевого самоврядування, виконавчих комітетів, місцевих державних адміністрацій, акредитованих підприємств, Міністерства юстиції України), а також нотаріусам та особам, уповноваженим на виконання функцій державних реєстраторів, які мають відповідні повноваження щодо внесення відомостей та / або змін до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, *проводити будь-які реєстраційні дії відносно Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України"*, а саме:

- щодо зміни складу органів управління, у тому числі членів Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", за виключенням дій щодо припинення повноважень / призначення Президента Федерації, виконуючого обов'язки Президента Федерації та Виконавчого директора Федерації;
- щодо внесення змін до відомостей про юридичну особу щодо зміни складу органів управління, у тому числі членів Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", за виключенням дій щодо припинення повноважень / призначення Президента Федерації, виконуючого обов'язки Президента Федерації та Виконавчого директора Федерації;
- щодо внесення змін до статуту Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України";
- щодо внесення будь-яких інших змін до відомостей про юридичну особу, які можуть бути подані за результатами прийнятих рішень зборами у формі Щорічного Конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" проведеними 19 вересня 2025 року в бізнес-центрі Magnett за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, буд. 137-139;
- щодо внесення будь-яких інших змін до відомостей про юридичну особу, які можуть бути подані за результатами прийнятих рішень зборами у формі Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", проведеними 21 листопада 2025 року за адресою: Полтавська область, м. Кременчук, вул. Ігоря Сердюка, 1.

В обґрунтування необхідності вжиття заявлених заходів забезпечення позову заявник послався на те, що на підставі спірних у цій справі рішень щорічного та генерального конгресу Федерації, які є незаконними, до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань можуть бути внесені недостовірні відомості щодо юридичної особи Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", її органів управління, що призведе до необхідності ініціювання додаткових судових процесів

3. Короткий зміст ухвали місцевого господарського суду та оскаржуваної постанови апеляційного господарського суду, мотиви їх прийняття.

Господарський суд Полтавської області ухвалою від 22 грудня 2025 року у справі № 917/2305/25 відмовив у задоволенні заяви ОСОБА_3 про забезпечення позову.

Місцевий господарський суд виходив з того, підстави для вжиття заходів забезпечення позову за заявою позивача у цій справі відсутні, оскільки станом на дату постановлення судом зазначеної ухвали в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань вже наявні записи про заборону державним реєстраторам та уповноваженим на вчинення реєстраційних дій особами вносити зміни до відомостей про юридичну особу - Всеукраїнську Громадську організацію "Федерація хокею України", внесені на підставі судових рішень у справах № 917/1923/25 та № 524/13353/25. За наявності цих заборон проведення реєстраційних дій відносно Федерації не є можливим.

Східний апеляційний господарський суд постановою від 03 лютого 2026 року скасував ухвалу Господарського суду Полтавської області від 22 грудня 2025 року у справі № 917/2305/25 та ухвалив нове рішення, яким заяву ОСОБА_2 про забезпечення позову задовольнив: заборонив до набрання законної сили судовим рішенням у судовій справі державним реєстраторам будь-яких органів (місцевого самоврядування, виконавчих комітетів, місцевих державних адміністрацій, акредитованих підприємств, Міністерства юстиції України), а також нотаріусам та особам, уповноваженим на виконання функцій державних реєстраторів, які мають відповідні повноваження щодо внесення відомостей та/або змін до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, проводити будь-які реєстраційні дії відносно Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", а саме:

- щодо зміни складу органів управління, у тому числі членів Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", за виключенням дій щодо припинення повноважень/призначення Президента Федерації, виконуючого обов'язки Президента Федерації та Виконавчого директора Федерації;
- щодо внесення змін до відомостей про юридичну особу щодо зміни складу органів управління, у тому числі членів Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", за виключенням дій щодо припинення повноважень/призначення Президента Федерації, виконуючого обов'язки Президента Федерації та Виконавчого директора Федерації;
- щодо внесення змін до Статуту Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України";
- щодо внесення будь-яких інших змін до відомостей про юридичну особу, які можуть бути подані за результатами прийнятих рішень зборами у формі Щорічного Конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" проведеними 19.09.2025 в бізнес-центрі Magnett за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, буд. 137-139;
- щодо внесення будь-яких інших змін до відомостей про юридичну особу, які можуть бути подані за результатами прийнятих рішень зборами у формі Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", проведеними 21.11.2025 року за адресою: Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Ігоря Сердюка, буд. 1.

Суд апеляційної інстанції виходив з того, що Господарський процесуальний кодекс України не містить положень, які б обмежували право позивача на забезпечення позову шляхом встановлення заборон на вчинення певних дій в рамках конкретної справи лише на тій підставі, що в рамках іншої судової справи вже встановлені аналогічні за змістом заборони, а відповідно до висновків Верховного Суду, викладених у постанові від 08 січня 2024 року у справі № 915/772/23, вжиття судами заходів забезпечення позову в інших судових справах не є достатньою підставою для відмови в забезпеченні позову в цій справі, виходячи з різних підстав, предмету позовів, обставин, які підлягають доказуванню в кожному спорі, а також можливе скасування заходів забезпечення позову за ініціативою суду або вмотивованим клопотанням учасників.

Також суд апеляційної інстанції дійшов висновку про те, що заявлені позивачем заходи забезпечення позову у цій справі за своїм змістом безпосередньо пов'язані з предметом позову, а їх вжиття є співмірним та адекватним до заявлених позовних вимог та не вирішує справу по суті, а

невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав та / або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду, оскільки потребуватиме необхідності подальшого звернення до суду з позовами щодо скасування відповідних реєстраційних дій та позовами щодо нівелювання правових наслідків вчинення таких реєстраційних дій, враховуючи те, що у разі виникнення у позивача спорів з третіми особами інформація, яка міститиметься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, за замовчуванням вважатиметься правомірною, доки її не буде спростовано у встановленому порядку.

4. Короткий зміст вимог касаційної скарги.

У касаційній скарзі відповідач-2 - ОСОБА_1 просить скасувати постанову Східного апеляційного господарського суду від 03 лютого 2026 року, а ухвалу Господарського суду Полтавської області від 22 грудня 2025 року залишити в силі.

5. Узагальнені доводи особи, яка подала касаційну скаргу.

Як на підставу касаційного оскарження постанови суду апеляційної інстанції скаржник послався на абзац 2 частини другої статті 287 Господарського процесуального кодексу України та зазначив про те, що суд апеляційної інстанції при ухваленні оскаржуваної постанови:

- порушив статті 136, 137, 236 Господарського процесуального кодексу України, не перевірів належним чином обставини, якими позивач обґрунтовував заяву про забезпечення позову, не встановив, чи є спірні у цій справі рішення, які відсутні в матеріалах справи, підставою для внесення змін до відомостей про юридичну особу в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, та яких саме змін, задовольняючи заяву про забезпечення позову, поставив під сумнів правомірність спірних рішень;

- вжив заходи забезпечення позову, якими фактично заборонив до набрання законної сили судовим рішенням у судовій справі державним реєстраторам проводити будь-які реєстраційні дії відносно Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" та не навів конкретизуючого переліку реєстраційних дій, щодо вчинення яких встановлено заборону у відповідності до спірних рішень, чим вийшов за межі предмета спору;

- вжив заходи забезпечення позову, які не відповідають вимогам співмірності, адекватності, розумності та збалансованості інтересів сторін, порушив принцип співвіднесення заходу забезпечення позову із заявленими позивачем вимогами, та баланс інтересів сторін та інших учасників судового процесу, не врахував, що обрані заходи забезпечення позову можуть мати для громадської організації негативні наслідки та заважатимуть реалізації положень статуту організації, чим порушив співвідношення негативних наслідків від вжиття заходів забезпечення позову з негативними наслідками, які можуть настати в результаті невжиття цих заходів.

- порушив статті 74, 76, 77, 79, 86 Господарського процесуального кодексу України, оскільки не надав оцінку наданим відповідачем-2 суду доказам: копії листа Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" від 15 січня 2026 року з додатками (витягами з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань), які підтверджують факт того, що позивач не є керівником відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", залишив поза увагою те, що в матеріалах справи відсутні докази того, що позивач є членом цієї громадської організації.

6. Узагальнений виклад позиції інших учасників справи.

Позивач - ОСОБА_2 у відзиві на касаційну скаргу відповідача-2 просить касаційну скаргу залишити без задоволення, а оскаржувану постанову суду апеляційної інстанції - без змін, посилаючись на те, що доводи касаційної скарги є безпідставними, необґрунтованими та не спростовують правильних висновків суду апеляційної інстанції. За твердженням позивача суд

апеляційної інстанції діяв у повній відповідності до вимог процесуального закону та практики Верховного Суду, надавав правильну правову оцінку підставам застосування заходів забезпечення позову та обґрунтованості заявлених вимог, чітко окреслив вичерпне коло реєстраційних дій, щодо яких встановлено заборону (забезпечення позову), що забезпечує співмірність заходів забезпечення з предметом спору; скажник не зазначає, які саме негативні наслідки для Федерації можуть спричинити вжиті судом заходи забезпечення позову, враховуючи той факт, що в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань наявні записи про два судових рішення на користь відповідача-2, якими заборонено вносити будь-які зміни до відомостей про Федерацію. Доводи відповідача-2 про порушення судом апеляційної інстанції норм процесуального права, зокрема статей 74, 76, 77, 79, 86 Господарського процесуального кодексу України, є необґрунтованими та спрямовані на переоцінку доказів.

Відповідач-1 відзиву на касаційну скаргу до суду касаційної інстанції не надав.

Позиція Верховного Суду.

7. Оцінка аргументів учасників справи і висновків судів попередніх інстанцій.

Верховний Суд, здійснивши розгляд касаційної скарги відповідача-2 у письмовому провадженні, дослідивши наведені у ній доводи, а також доводи позивача, викладені у відзиві на касаційну скаргу, перевіrivши правильність застосування та дотримання судом апеляційної інстанції норм процесуального права, вважає, що касаційна скарга не підлягає задоволенню з огляду на таке.

Згідно зі статтею 136 Господарського процесуального кодексу України господарський суд за заявою учасника справи має право вжити передбачених статтею 137 цього Кодексу заходів забезпечення позову. Забезпечення позову допускається як до пред`явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду.

Забезпечення позову є засобом, спрямованим на запобігання можливим порушенням майнових прав чи охоронюваних законом інтересів юридичної або фізичної особи. Воно полягає у вжитті заходів, за допомогою яких у подальшому гарантується виконання судового рішення або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду.

Заходи до забезпечення позову можуть вживатися лише за умов, визначених статтею 136 Господарського процесуального кодексу, а саме: якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити:

- виконання рішення суду;
- ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду.

Умовою застосування заходів забезпечення позову є достатньо обґрунтоване припущення, що невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, що має бути підтверджено доказами наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу забезпечення позову.

При цьому частина четверта статті 137 Господарського процесуального кодексу України передбачає, що заходи забезпечення позову мають бути співмірними із заявленими позивачем вимогами.

Співмірність передбачає співвідношення господарським судом негативних наслідків від вжиття заходів до забезпечення позову з тими негативними наслідками, які можуть настати в результаті невжиття цих заходів, з урахуванням відповідності права чи законного інтересу, за захистом яких заявник звертається до суду, вартості майна, на яке він заявляє клопотання накладити арешт, чи майнових наслідків заборони відповідачу здійснювати певні дії.

Адекватність заходу до забезпечення позову, що застосовується господарським судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється господарським судом, зокрема, з урахуванням співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, з вартістю майна, на яке вимагається накладення арешту, або майнових наслідків заборони відповідачеві вчиняти певні дії.

Отже, при вирішенні питання про вжиття заходів забезпечення позову господарський суд має оцінити обґрунтованість доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням таких умов:

- розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову;
- забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу;
- наявності зв'язку між заявленим заходом до забезпечення позову і предметом позовної вимоги,
- імовірності утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду, імовірності ускладнення чи непоновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, у разі невжиття таких заходів;
- запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Особа, яка подала заяву про забезпечення позову, повинна обґрунтувати причини звернення із заявою про забезпечення позову. З цією метою та з урахуванням загальних вимог до доказування, передбачених статтею 74 Господарського процесуального кодексу України, обов'язковим є подання доказів наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову (подібний висновок Верховного Суду викладений у постанові від 08 вересня 2020 року у справі № 910/1261/20, від 25 вересня 2020 року № 921/40/20).

Як вбачається з матеріалів оскарження ухвали у цій справі № 917/2305/25 предметом спору у цій справі є вимоги про визнання недійсними:

- рішень зборів щорічного конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", проведених 19 вересня 2025 року в бізнес-центрі Magnett за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 137-139;
- рішень зборів генерального конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", проведених 21 листопада 2025 року за адресою: Кременчук, вулиця Ігоря Сердюка, 1.

Позивачем у цій справі є ОСОБА_2. Як встановив суд апеляційної інстанції за змістом позовної заяви ОСОБА_2 звернувся до суду за захистом своїх прав та інтересів, як член Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» та керівник її відокремленого підрозділу у Запорізькій області, що підтверджується доданим до позовної заяви витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

При цьому, Верховний Суд не бере до уваги посилання відповідача-2 у касаційній скарзі на те, що суд апеляційної інстанції в порушення статей 74, 76, 77, 79, 86 Господарського процесуального кодексу України не надав оцінку наданим відповідачем-2 суду доказам на підтвердження факту того, що позивач не є членом Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України»

та керівником її відокремленого підрозділу у Запорізькій області, оскільки ці доводи скаржника фактично зводяться до обставин відсутності у позивача прав та законних інтересів щодо Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» та, зокрема права на звернення до суду з позовом про визнання недійсними рішень органів управління зазначеної громадської організації, тобто ці доводи скаржника стосуються розгляду справи по суті. Проте, суд касаційної інстанції зазначає про те, що обставини наявності чи відсутності у позивача прав та / або законних інтересів, за захистом яких він звернувся до суду, встановлюються судом саме за результатом розгляду справи по суті та не досліджуються і не встановлюються при вирішенні питання вжиття заходів забезпечення позову.

Крім того, Верховний Суд враховує те, що заявлені позивачем у цій справі вимоги є вимогами немайнового характеру. У зв'язку з цим Верховний Суд зазначає про те, що якщо позивач звертається до суду з немайновою позовною вимогою, судові рішення у разі задоволення якої не вимагатиме примусового виконання, то в цьому випадку не має взагалі застосуватися та досліджуватися така підстава вжиття заходів забезпечення позову, як достатньо обґрунтоване припущення, що невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду, а має застосовуватися та досліджуватися така підстава вжиття заходів забезпечення позову як достатньо обґрунтоване припущення, що невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду.

У таких немайнових спорах має досліджуватися, чи не призведе невжиття заявленого заходу забезпечення позову до порушення вимоги щодо справедливого та ефективного захисту порушених прав, зокрема, чи зможе позивач їх захистити в межах одного цього судового провадження за його позовом без нових звернень до суду (аналогічна правова позиція Верховного Суду викладена у постанові об'єднаної палати Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 16 серпня 2018 року у справі № 910/1040/18, а також у постанові Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 21 жовтня 2021 року у справі № 910/20007/20, від 19 вересня 2022 року у справі № 911/172/22).

Позивач, звертаючись до суду із зазначеним позовом просив суд вжити заходи забезпечення позову шляхом *встановлення заборони* до набрання законної сили судовим рішенням у судовій справі державним реєстраторам, а також нотаріусам та особам, уповноваженим на виконання функцій державних реєстраторів, *проводити будь-які реєстраційні дії відносно Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України"*, а саме:

- щодо зміни складу органів управління, у тому числі членів Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", за виключенням дій щодо припинення повноважень / призначення Президента Федерації, виконуючого обов'язки Президента Федерації та Виконавчого директора Федерації;
- щодо внесення змін до відомостей про юридичну особу щодо зміни складу органів управління, у тому числі членів Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", за виключенням дій щодо припинення повноважень / призначення Президента Федерації, виконуючого обов'язки Президента Федерації та Виконавчого директора Федерації;
- щодо внесення змін до статуту Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України";
- щодо внесення будь-яких інших змін до відомостей про юридичну особу, які можуть бути подані за результатами прийнятих рішень зборами у формі Щорічного Конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" проведеними 19 вересня 2025 року в бізнес-центрі Magnett за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, буд. 137-139;
- щодо внесення будь-яких інших змін до відомостей про юридичну особу, які можуть бути подані за результатами прийнятих рішень зборами у формі Генерального Конгресу Всеукраїнської

громадської організації "Федерація хокею України", проведеними 21 листопада 2025 року за адресою: Полтавська область, м. Кременчук, вул. Ігоря Сердюка, 1.

Верховний Суд зазначає про те, що заявлені позивачем до вжиття у цій справі заходи забезпечення позову відповідають заходам, передбаченим пунктом 4 частини першої статті 137 Господарського процесуального кодексу України, відповідно до якого позов забезпечується заборонаю іншим особам вчиняти дії щодо предмета спору або здійснювати платежі, або передавати майно відповідачеві, або виконувати щодо нього інші зобов'язання.

Пункт 4 частини першої статті 137 Господарського процесуального кодексу України також був визначений позивачем підставою заявлених ним до вжиття заходів забезпечення позову.

В обґрунтування необхідності вжиття зазначених заходів забезпечення позову позивач послався на те, що оскаржувані ним рішення щорічного та генерального конгресу Федерації від 19 вересня 2025 року та від 21 листопада 2025 року є незаконними, оскільки були прийняті на зборах щорічного та генерального конгресу Федерації, скликання та проведення яких було здійснене з порушенням порядку, встановленого статутом Федерації та чинним законодавством, в позастатутному порядку та існує достатньо обґрунтоване припущення (реальний ризик), що на підставі цих спірних рішень до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань можуть бути внесені недостовірні відомості щодо юридичної особи Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", її органів управління, що призведе до необхідності ініціювання додаткових судових процесів.

Отже, враховуючи те, що предметом позову у цій справі є вимоги немайнового характеру (визнання недійсними рішень зборів щорічного та генерального конгресу Федерації від 19 вересня 2025 року та 21 листопада 2025 року), Верховний Суд зазначає про те, що заявлені позивачем до вжиття у межах цієї справи заходи забезпечення позову у вигляді заборони державним реєстраторам нотаріусам та особам, уповноваженим на виконання функцій державних реєстраторів, проводити реєстраційні дії на підставі оскарженого до суду рішення органу управління юридичної особи відповідають процесуальним нормам, зокрема пункту 4 частини першої статті 137 Господарського процесуального кодексу України. Крім того, Верховний Суд зазначає про те, що заборона вчинення реєстраційних дій є одним із визначених законом способів забезпечення позову, який передбачений, також і Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань" (пункт 2 частини першої статті 25 зазначеного закону) (аналогічний висновок Верховного Суду викладений у постанові від 30 травня 2022 року у справі № 906/781/21).

При цьому, Верховний Суд погоджується з висновком суду апеляційної інстанції про те, що вжиття судами заходів забезпечення позову в інших судових справах не є підставою для відмови у забезпеченні позову в цій справі, оскільки Господарський процесуальний кодекс України не містить положень, які б обмежували право позивача на забезпечення позову шляхом встановлення заборон на вчинення певних дій в рамках конкретної справи лише на тій підставі, що в рамках іншої судової справи вже встановлені аналогічні за змістом заборони. Як правильно встановив суд апеляційної інстанції, судові справи № 917/1923/25 та № 524/13353/25, в яких вже вжиті заходи забезпечення позову, які позивач просить вжити і в цій справі, мають різні підстави та предмет позовів, інші обставини, що підлягають доказуванню, ніж у цій справі. Так, зокрема, у справі №917/1923/25 ОСОБА_1 є позивачем, тоді як у цій справі, що розглядається №917/2305/25, він є другим відповідачем, а отже, має протилежний процесуальний статус та інтерес у зазначених справах. Крім того, як правильно зазначив суд апеляційної інстанції, вжиті судами в інших судових справах заходи забезпечення позову можуть бути скасовані у таких справах за ініціативою суду або вмотивованим клопотанням учасників.

Верховний Суд погоджується з цими висновками суду апеляційної інстанції, вважає їх обґрунтованими та такими, що повністю узгоджуються з висновками Верховного Суду, викладеними у постанові від 08 січня 2024 року у справі № 915/772/23, які суд апеляційної інстанції врахував при вирішенні питання вжиття заходів забезпечення позову відповідно до

частини четвертої статті 236 Господарського процесуального кодексу України, про що зазначив в оскаржуваній постанові.

Крім того, суд апеляційної інстанції дійшов правильного висновку про те, що заявлені позивачем до вжиття у межах цієї справи заходи забезпечення позову за своїм змістом безпосередньо пов'язані з предметом позову, їх вжиття є співмірним та адекватним до заявлених позовних вимог, оскільки позивач визначає ці заходи у вигляді заборони державним реєстраторам, нотаріусам та особам, уповноваженим на виконання функцій державних реєстраторів, проводити реєстраційні дії на підставі саме оскаржених ним до суду рішень органу управління юридичної особи (Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України"). Вжиття судом таких заходів не вирішує справу по суті, про що обґрунтовано зазначив суд апеляційної інстанції, оскільки встановлена судом заборона вчинення реєстраційних дій на підставі спірних у справі рішень органів управління юридичної особи не має своїм наслідком недійсності таких рішень, а має на меті лише тимчасове (до скасування судом таких заходів) обмеження виконання цих рішень, що не є тотожним їх недійсності.

Верховний Суд погоджується з висновком суду апеляційної інстанції про те, що невжиття заявлених позивачем у цій справі заходів забезпечення позову може істотно ускладнити чи унеможливити ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав та / або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду, оскільки у період розгляду спору про визнання недійсними рішень зборів щорічного та генерального конгресу Федерації від 19 вересня 2025 року та 21 листопада 2025 року можуть мати місце обставини виконання цих рішень у вигляді внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань змін до відомостей про Всеукраїнську громадську організацію "Федерація хокею України", які за результатом розгляду справи по суті можуть мати характер недостовірних відомостей, що у свою чергу потребуватиме необхідності подальшого звернення до суду з позовами про скасування відповідних реєстраційних дій щодо таких недостовірних відомостей та про нівелювання правових наслідків вчинення таких реєстраційних дій, враховуючи те, що у разі виникнення у позивача спорів з третіми особами інформація, яка міститиметься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, за замовчуванням вважатиметься правомірною, доки її не буде спростовано у встановленому порядку. Тобто, невжиття заходів забезпечення позову не забезпечить ефективний судовий захист порушених прав / інтересів позивача в межах одного судового провадження.

З огляду на викладене Верховний Суд погоджується з висновком суду апеляційної інстанції про наявність підстав для задоволення заяви позивача про вжиття заходів забезпечення позову у цій справі, оскільки, як вбачається, позивач має намір захистити порушені на його думку права, як члена Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" та керівника його відокремленого підрозділу, внаслідок прийняття органом управління цієї громадської організації оспорюваних рішень, у разі виконання яких він може бути позбавлений права на ефективний судовий захист, адже здійснення державним реєстратором або особами, уповноваженими на здійснення функцій державного реєстратора, на підставі цих рішень до закінчення розгляду справи нових реєстраційних дій стосовно Федерації зумовить неможливість захисту або поновлення позивачем своїх прав в межах одного судового провадження за його позовом без нових звернень до суду, що істотно ускладнить чи взагалі унеможливить поновлення його порушених чи оспорюваних прав або інтересів.

При цьому, як правильно зазначив суд апеляційної інстанції, заявлені позивачем до вжиття заходи забезпечення позову у вигляді заборони державним реєстраторам, нотаріусам та особам, уповноваженим на здійснення функцій державного реєстратора, проводити реєстраційні дії на підставі спірних у цій справі рішень, з урахуванням визначеного предмету позову (визнання недійсними рішень щорічного та генерального конгресу Федерації від 19 вересня 2025 року та 21 листопада 2025 року), відповідають вимогам розумності, обґрунтованості, адекватності, збалансованості інтересів сторін, наявності зв'язку між конкретним заходом забезпечення позову і предметом позовних вимог, доведеності обставин щодо ймовірності ускладнення ефективного захисту порушених чи оспорюваних прав або інтересів заявника в разі невжиття таких заходів та є

такими, що спроможні забезпечити ефективний захист або поновлення порушених прав (інтересів) позивача в разі задоволення позову. Подібні висновки Верховного Суду викладені, зокрема у постановках від 23 червня 2021 року у справі № 920/26/21, від 12 вересня 2022 року у справі № 911/172/22.

Верховний Суд не бере до уваги доводи скаржника про те, що вжиті судом апеляційної інстанції заходи забезпечення позову не відповідають змісту спірних у цій справі рішень, які відсутні в матеріалах справи, оскільки ці доводи скаржника не підтверджені жодними доказами; скаржник, заперечуючи реєстраційні дії, заборону на вчинення яких встановив суд апеляційної інстанції, не надає жодних належних та допустимих доказів в обґрунтування цих доводів, зокрема не надає суду самих спірних рішень, які б з достовірністю підтверджували факт того, що їх зміст не передбачає вчинення реєстраційних дій, заборону на вчинення яких встановив суд апеляційної інстанції, враховуючи те, що позивач разом з позовною заявою подав суду клопотання про витребування спірних рішень у відповідачів. При цьому, суд касаційної інстанції враховує те, що сам факт прийняття спірних у цій справі рішень скаржником не заперечується.

Верховний Суд зазначає про те, що отримання позивачем на його запит / наявність в матеріалах цієї судової справи копії документу, сформованого за результатами проведення зборів щорічного та генерального конгресу Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України" від 19 вересня 2025 року та 21 листопада 2025 року, повністю залежить від суб'єктивної поведінки відповідачів. Зазначене узгоджується з висновками Верховного Суду, викладеними у постанові від 12 вересня 2022 року у справі № 911/172/22.

Верховний Суд звертає увагу на те, що метою забезпечення позову є вжиття судом, у провадженні якого перебуває справа, заходів щодо охорони матеріально-правових інтересів позивача від можливих недобросовісних дій із боку відповідача чи інших учасників справи з тим, щоб забезпечити позивачу реальний та ефективний захист або поновлення порушених його прав (інтересів), якщо рішення буде прийняте на його користь, в тому числі задля забезпечення можливості захисту порушених прав в межах одного судового провадження без нових звернень до суду.

Тобто метою заходу забезпечення є підтримання status quo, поки суд не визначиться щодо виправданості цього заходу. Тимчасовий захід спрямований на те, щоб протягом судового розгляду щодо суті спору суд залишався в змозі розглянути позов заявника за звичайною процедурою. Тимчасові забезпечувальні заходи мають на меті забезпечити протягом розгляду продовження існування стану, який є предметом спору (див. mutatis mutandis рішення ЄСПЛ у справі "Кюблер проти Німеччини").

Забезпечення позову по суті - це обмеження суб'єктивних прав, свобод та інтересів відповідача або пов'язаних із ним інших осіб в інтересах забезпечення реалізації в майбутньому актів правосуддя і задоволених вимог позивача (такі висновки Верховного Суду викладені, зокрема у від 21 жовтня 2021 року у справі № 910/20007/20, від 12 вересня 2022 року у справі № 911/172/22).

У цій справі встановлені судом апеляційної інстанції обставини свідчать про те, що невжиття заявлених позивачем заходів забезпечення позову ускладнить / унеможливить поновлення прав та / або законних інтересів позивача у разі задоволення позову. За таких умов вжиття судом відповідних заходів забезпечення позову матиме наслідком збереження існуючого станом на момент подання заяви стану, зокрема залишення незмінним суб'єктного складу органів управління Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», що був чинним на момент прийняття на щорічних та генеральних зборах конгресу спірних рішень. Тому відсутні підстави вважати, що права відповідачів та баланс інтересів учасників справи будуть порушені.

З огляду на наведене, Верховний Суд зазначає про те, що доводи скаржника про неправильне застосування та порушення судом апеляційної інстанції норм процесуального права, зокрема статей 136, 137, 236 Господарського процесуального кодексу України, при вирішенні питання вжиття заходів забезпечення позову у цій справі, не знайшли свого підтвердження та є

необґрунтованими, а оскаржувана відповідачем-2 постановою Східного апеляційного господарського суду від 03 лютого 2026 року ухвалена з правильним застосуванням норм процесуального права, є законною та обґрунтованою.

8. Висновки за результатами розгляду касаційної скарги.

Відповідно до статті 309 Господарського процесуального кодексу України суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а судові рішення - без змін, якщо визнає, що рішення ухвалено з додержанням норм матеріального і процесуального права. Не може бути скасоване правильне по суті і законне рішення з одних лише формальних міркувань.

Верховний Суд вважає, що суд апеляційної інстанції дійшов правильного висновку про наявність правових підстав для вжиття у цій справі заявлених позивачем заходів забезпечення позову, а доводи відповідача-2, наведені у касаційній скарзі про порушення і неправильне застосування судом апеляційної інстанції норм процесуального права при постановленні оскаржуваної постанови не знайшли свого підтвердження, наведена скаржником підстава касаційного оскарження, передбачена абзацом 2 частини другої статті 287 Господарського процесуального кодексу України, є необґрунтованою, з огляду на що Верховний Суд не вбачає підстав для зміни чи скасування постанови Східного апеляційного господарського суду від 03 лютого 2026 року.

9. Судові витрати.

Зважаючи на те, що Верховний Суд залишає касаційну скаргу відповідача-2 без задоволення, а оскаржувану постанову суду апеляційної інстанції без змін судові витрати, пов'язані з розглядом справи у суді касаційної інстанції, покладаються на скаржника.

Керуючись статтями 300, 301, 308, 309, 314, 315, 317 Господарського процесуального кодексу України, суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Касаційну скаргу ОСОБА_1 залишити без задоволення.
2. Постанову Східного апеляційного господарського суду від 03 лютого 2026 року у справі № 917/2305/25 залишити без змін.
3. Постанова набирає законної сили з моменту її ухвалення, є остаточною та оскарженню не підлягає.

Головуючий О. Баранець

Судді І. Кондратова

О. Кролевець